

knažských platov si nárokuje od štátu podporu«, platí i na dále co do poskytování podpory té zák. čl. XIV : 1898 a XIII : 1909, tedy též předpis § 2 odst. 3 zák. čl. XIII : 1909.

Jelikož pak stížnost — jak již uvedeno — nenamítá, že by nař. výrok min. škol. z jiného důvodu byl nezákonný, po případě vadný, slušelo ji, pokud směřuje proti rozhodnutí min. škol., zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6446.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti. — Stavební ruch: * Ustanovení § 7 zák. č. 58/24, kterým se rozšřřuje ustanovení zák. č. 209/20 také na stavby, které budou stavebně ukončeny nejdéle do konce roku 1925, platí i pro převody osvobozené od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle zák. č. 403/22.

(Nález ze dne 1. dubna 1927 č. 7280.)

V ě c: Ludmila K. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o vrácení dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lka, které byla magistrátem hl. m. Prahy předepsána dávka z převodu nemovitosti, zcizené trhovou smlouvou z 22. května 1922 Karle J., žádala, odvolávajíc se na ustanovení zák. z 21. prosince 1922 č. 403 Sb. za vrácení této dávky, ježto na převedené parcele byla provedena novostavba. Žádost byla nař. rozhodnutím v cestě instanční zamítnuta, poněvadž podle tohoto zákonného ustanovení jsou od dávky z přírůstku hodnoty osvobozeny pouze převody stav. parcel nastalé v letech 1922 a 1923, pokud se stavbou bylo v r. 1923 započato a v tomto roce byla stavba dokončena neb řádně v ní pokračováno, kdežto v daném případě stavba byla započata teprve v r. 1925 a byla také v tomto roce dokončena. § 7 zák. č. 58/24 nelze pro daný případ použití, poněvadž toto ustanovení týká se pouze staveb, které jest posuzovati podle zák. č. 209/20, vztahuje se tedy pouze na převody parcel, nastalé v letech 1920 a 1921, nikoliv na parcely převedené v letech 1922 a 1923, pro které platí výhradně zák. č. 403/22.

Stížnost vytýkající nař. rozhodnutí nezákonnost, shledal nss důvodnou.

Zákonem č. 403/22 byla osvobození od dávky, poskytnutá zákonem č. 209/20 převodům uskutečněným v letech 1920 a 1921, rozšřřena na převody nastalé v letech 1922 a 1923. Pojem privilegované stavby byl ovšem jinak upraven, než jak bylo za platnosti zák. č. 209/20. Přes to nešlo při zák. č. 403/22 o osvobození nové, nýbrž, jak zákon výslovně praví, o rozšřření zák. č. 209/20 na případy pozdější. Osvobození obmezil zákon časově na stavby, s nimiž v r. 1923 bude započato a které budou v tomto roce dokončeny nebo v nichž po roce 1923 bude náležitě pokračováno. Uvádí-li pak zák. č. 58/24, že ustanovení zák. č. 209/20 rozšřřuje se také na stavby, které budou stavebně ukončeny do konce roku 1925, není důvodu z této nové úpravy vylou-

čiti ony případy, které jest posuzovati podle zák. č. 403/22, když v tomto zák. jest jen upraveno a podle výslovného znění zák. jen rozšířeno osvobození podle zák. č. 209/20.

Nelze také předpokládati, že by zák. u převodů nastalých v r. 1920 a 1921 pro osvobození dávky se chtěl spokojiti dokončením stavby v r. 1925, že však při převodech nastalých později, t. j. v letech 1922 a 1923 chtěl trvati na započetí v r. 1923 a dokončení v tomto roce neb v řádném pokračování po tomto roce. Dlužno tedy míti za to, že § 7 zák. č. 58/24 bylo osvobození převodů nastalých v letech 1922 a 1923 upraveno v ten smysl, že stačí, když stavba na převedených stav. parcelách byla ukončena nejdéle do konce r. 1925, nehledě na dobu, kdy byla stavba započata.

Nebyl tedy žal. úřad oprávněn osvobození od dávky odepřiti z důvodu, že nebyla dodržena lhůta naznačená v § 1. zák. č. 403/22. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6447.

Stavební právo. — Administrativní řízení (Slovensko): O postavení vlastníka sousedního pozemku, resp. spoluvlastníka pozemku, na němž stavba se má prováděti, v řízení stavebním.

(Nález ze dne 2. dubna 1927 č. 6056.)

V ě c: Marie Ž. v B. proti župnímu úřadu v Turčanském Sv. Martině stran stavebního povolení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: V červenci 1925 žádal Josef Ž. za povolení ke stavbě nové budovy (stáje) na pozemku číslo 10 v B. K místnímu šetření, jež o této žádosti konala ob. stav. komise dne 11. července 1925, byla obelána také »sousedka« Marie Ž., nynější st-lka. V protokole sepsaném o tomto šetření uvádí se — mimo jiné — že »sousedka« Marie Ž. namítala, že provedením zamýšlené stavby nebude mít zabezpečený příchod do stodoly — pročež podpis protokolu odepřela.

Rozhodnutím z 29. července 1925 vyslovil okr. úřad v Trenčíně, že na základě § 10 žup. stav. statutu pro býv. župu Trenčanskou č. 133/3373 z r. 1903 (schváleného výnosem býv. uh. min. vnitra č. 11.514 z r. 1905) uděluje Josefu Ž. povolení ke stavbě budovy (stáje) na jeho pozemku číslo 10 v B., a že k námitce st-lky nemůže vzítí zřetele, poněvadž soukromoprávní otázky může řešiti jen řádný soud; st-lka se proto »upravuje«, aby do 15 dnů podala u okr. soudu žalobu a tuto okolnost okr. úřadu prokázala, ježto v opačném případě jest rozhodnutí okr. úřadu pravoplatné. V důvodech rozhodnutí okr. úřadu se uvádí: námitka st-lky musela býti zamítnuta; stav. komise navrhuje, aby povolení bylo uděleno. — Z rozhodnutí okr. úřadu podala st-lka odvolání.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad toto odvolání a potvrdil rozhodnutí okr. úřadu »na základě jeho správných důvodů«.

O stížnosti na rozhodnutí žal. úřadu uvážil nss.: